

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

Zahtjev br. 42550/08
Zdenko ŠIMUNOVSKI
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel) zasjedajući 21. lipnja 2011. godine u vijeću u sastavu:

g. Anatoly Kovler, *predsjednik*,
gđa Nina Vajić,
g. Peer Lorenzen,
gđa Elisabeth Steiner,
g. Khanlar Hajiyev,
g. George Nicolaou,
gđa Mirjana Lazarova Trajkovska, *suci*,

i g. Søren Nielsen, *tajnik Odjela*,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen dana 14. kolovoza 2008. godine,

uzimajući u obzir očitovanje koje je dostavila tužena država i odgovor na očitovanje koje je dostavio podnositelj zahtjeva,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, g. Zdenko Šimunovski, hrvatski je državljanin rođen 1951. godine i živi u Lepoglavi. Pred Sudom ga zastupa g.

R. Čogurić, odvjetnik iz Zagreba. Hrvatsku vladu ("Vlada") zastupala je njena zastupnica gđa Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

Činjenično stanje predmeta kako su ga iznijele stranke može se sažeti kako slijedi.

Podnositelj zahtjeva, rođen je 1951. godine i sada služi zatvorsku kaznu u Kaznionici Lepoglava ("KL").

U ožujku 2005. godine podnositelj zahtjeva je smješten u pritvor nakon što je protiv njega bio pokrenut kazneni postupak povodom brojnih optužbi za seksualne odnose s nekoliko maloljetnica. Dana 21. ožujka 2006. godine Županijski sud u Osijeku proglasio je podnositelja zahtjeva krivim za djela za koja je optužen te je osuđen na deset godina zatvora. Podnositelj zahtjeva poslan je da započne služiti svoju kaznu. Dana 14. veljače 2007. godine Vrhovni je sud potvrdio prvostupanjsku presudu.

Podnositelj zahtjeva je tijekom suđenja bio smješten u Zatvoru u Osijeku gdje je ostao do 30. svibnja 2007. godine kada je poslan u Zatvor u Zagrebu. Tamo je ostao do 28. lipnja 2007. godine kada je poslan u KL.

1. Prvi boravak podnositelja zahtjeva u KL-u

Podnositelj zahtjeva je bio u KL-u od 28. lipnja 2007. godine do 22. veljače 2008. godine.

Odlukom od 14. rujna 2007. godine upravitelj KL-a izvršio je nadzor nad pismom koje je podnositelj zahtjeva naslovio na glavnog urednika Večernjeg lista, hrvatskih dnevnih novina, i odlučio ga zadržati u očevidniku podnositelja zahtjeva. Odlukom od 17. rujna 2007. godine upravitelj KL-a odlučio je isto u odnosu na pismo koje je podnositelj zahtjeva naslovio na novinara Jutarnjeg lista, hrvatskih dnevnih novina.

Podnositelj zahtjeva je uložio žalbu protiv tih odluka.

Odlukom od 20. studenog 2007. godine upravitelj KL-a izvršio je nadzor nad pismima podnositelja zahtjeva naslovljenima na kardinala i na T.C.-a, hrvatskog pjevača, te ih odlučio zadržati u njegovom očevidniku. Dana 26. studenog 2007. godine podnositelj zahtjeva je uložio žalbu.

Dana 4. prosinca 2007. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu potvrdio je odluke od 14. i 17. rujna 2007. godine u dijelu u kojem su spriječile podnositelja zahtjeva da se obrati medijima.

Dana 18. prosinca 2007. godine podnositelj zahtjeva je uložio prigovor sucu izvršenja Županijskog suda u Varaždinu da njegovo pismo upućeno Sudu i Europskoj komisiji za demokraciju kroz pravo nije bilo predano neotvoreno i da je bio izvršen nadzor nad njegovim pismima naslovljenima na kardinala B.-a i T.C.-a.

Dana 8. siječnja 2008. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu ukinuo je odluku od 20. studenog 2007. godine.

Dana 9. siječnja 2008. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu odgovorio je pismom na prigovor podnositelja zahtjeva od 18. prosinca 2007. godine. Glede pisama naslovljenih na Sud objasnio je da je nenadzirano dopisivanje dozvoljeno s odvjetnikom, državnim vlastima i međunarodnim organizacijama za zaštitu ljudskih prava čiji je Hrvatska član. Nadalje je naveo da su pisma naslovljena na T.C.-a, na dnevne novine Jutarnji list i Večernji list te na novinara K.T.-a i kardinala B.-a bila zakonito nadzirana. To je pismo proslijeđeno KL-u isti dan.

Odlukom od 11. siječnja 2008. godine upravitelj KL-a izvršio je nadzor nad još jednim pismom podnositelja zahtjeva naslovljenim na pjevača T.C.-a. Dana 18. veljače 2008. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu ukinuo je tu odluku.

Odlukom od 31. siječnja 2008. godine upravitelj KL-a izvršio je nadzor na pismom podnositelja zahtjeva naslovljenim na D.J.-a jednog od maloljetnika u odnosu na kojega je bio osuđen, na kardinala B.-a, pjevača T.C.-a i na jednu nevladinu organizaciju u Hrvatskoj. Ovu je odluku dana 27. ožujka 2008. godine potvrdio sudac izvršenja Županijskog suda u Šibeniku. Za naknadnu žalbu podnositelja zahtjeva utvrđeno je da je nedopuštena jer protiv odluka suca izvršenja donesenih u njegovom ili njezinom svojstvu žalbenog suca, nije dopuštena žalba. Žalba nadležnom izvanraspravnom vijeću županijskog suda dopuštena je samo kad taj sudac odlučuje u prvom stupnju.

2. Prvi boravak podnositelja zahtjeva u Zatvoru u Šibeniku

Od 23. veljače 2008. godine do 21. kolovoza 2008. godine podnositelj zahtjeva bio je u Zatvoru u Šibeniku.

Dana 7. svibnja 2008. godine podnositelj zahtjeva uložio je prigovor sucu izvršenja Županijskog suda u Šibeniku da u odnosu na njega nije proveden nikakav program.

3. Vrijeme koje je podnositelj zahtjeva proveo kao zatvorenik u Zatvoru u Varaždinu

Od 21. kolovoza do 19. studenog 2008. godine podnositelj zahtjeva bio je u Zatvoru u Varaždinu.

Odlukom od 25. rujna 2008. godine upravitelj Zatvora u Varaždinu izvršio je nadzor nad pismom podnositelja zahtjeva naslovljenim na suca izvršenja Županijskog suda u Šibeniku. Dana 23. listopada 2008. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu potvrdio je tu odluku s osnove da je to pismo sadržavalo brojne uvredljive primjedbe.

Podnositelj zahtjeva je uložio žalbu. Dana 30. listopada 2008. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu utvrdio je da je žalba nedopuštena s osnove da protiv odluka tog suca kad postupa u svojstvu

žalbenog suca u odnosu na odluke koje je donijela zatvorska uprava, nije dopuštena žalba.

Odlukom od 27. listopada 2008. godine upravitelj Zatvora u Varaždinu lišio je podnositelja zahtjeva prava na korištenje njegovog osobnog računala s osnove da je zatvor dana 2. listopada 2008. godine primio upute od Ministarstva pravosuđa da zatvorenicima nije dozvoljeno imati osobna računala. Ovu je odluku dana 4. studenog 2008. godine potvrdio sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu.

4. Drugi boravak podnositelja zahtjeva u Zatvoru u Šibeniku

Od 19. studenog 2008. godine do 23. travnja 2009. godine podnositelj zahtjeva bio je ponovno zatvorenik u Zatvoru u Šibeniku.

5. Boravak podnositelja zahtjeva u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu

Od 23. travnja do 7. svibnja 2009. godine podnositelj zahtjeva bio je pacijent u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu.

6. Treći boravak podnositelja zahtjeva u Zatvoru u Šibeniku

Od 7. svibnja do 5. lipnja 2009. godine podnositelj zahtjeva bio je ponovno zatvorenik u Zatvoru u Šibeniku.

U pismima od 12., 20. i 21. siječnja 2009. godine poslanima Županijskom sudu u Šibeniku podnositelj zahtjeva je prigovorio na općenit način, bez konkretnih detalja, da su uvjeti u zatvoru loši i da nije dobio odgovor na svoje prigovore. Općenito je prigovorio i da postoji korupcija.

Podnositelj zahtjeva nije dobio nikakav odgovor na te prigovore.

7. Drugi boravak podnositelja zahtjeva u KL-u, nakon 5. lipnja 2009. godine

Podnositelj zahtjeva je od 5. lipnja 2009. godine zatvorenik u KL-u.

Odlukom upravitelja KL-a od 19. lipnja 2009. godine podnositelj zahtjeva smješten je na tri mjeseca na odjel pojačanog nadzora s osnove da je bez dozvole imao u posjedu lijekove koji se dobivaju na recept i da je uvrijedio zatvorsko osoblje.

Dana 23. lipnja 2009. godine podnositelj zahtjeva je uložio žalbu, a dana 14. kolovoza 2009. godine poslao je daljnje podneske sucu izvršenja Županijskog suda u Varaždinu. Prigovorio je da je bio smješten u samicu, u mračnoj, vlažnoj ćeliji bez zraka, veličine tri kvadratna metra, s WC-om koji je bio samo djelomično privatn. Pod je bio od betona. Na zidovima je bila plijesan, jedini je prozor bio veličine 40 x 40 centimetara, a prozorski je otvor s vanjske strane bio prekriven debelom željeznom mrežom te je stoga kroz njega dopiralo vrlo ograničeno svjetlo. Zbog tako lošeg pristupa prirodnom svjetlu cijeli je dan trebala biti upaljeno električno svjetlo koje se sastojalo od jedne slabe žarulje koja je stalno treptala. Nije bilo električne

utičnice, a instalacije vode i kanalizacije nisu funkcionirale. Madrac je bio smrdljiv, star, poderan, prljav i isprljan, a deke stare, prljave, prašnjave i poderane. Umivaonik je bio veličine 27 x 35 centimetra sa slavinom dugom 25 centimetara zbog čega je pri svakoj upotrebi voda curila van iz umivaonika

Dana 23. srpnja, 3., 17., 18. i 24. kolovoza te 4. rujna 2009. godine upravitelj KL-a izvršio je nadzor nad pismima podnositelja zahtjeva naslovljenim na V.-a i A.L.-a; V.V.-a, M.B.-a i M.-a i J.K.-a, te odlučio ih zadržati u osobniku podnositelja zahtjeva, s osnove što su sadržavala navode da su određeni pojedinci počinili kaznena djela bez davanja bilo kakvih dokaza.

Podnositelj zahtjeva je uložio žalbu protiv odluka od 23. srpnja i 24. kolovoza 2009. godine kojima je izvršen nadzor nad njegovim pismima naslovljenima na V.-a, A.L.-a i M.B.-a. Dana 31. kolovoza 2009. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu ukinuo je obje te odluke.

Dana 28. listopada 2009. godine sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu odbio je žalbu podnositelja zahtjeva od 23. lipnja 2009. godine i utvrdio da su njegovi daljnji podnesci od 14. kolovoza 2009. godine nedopušteni kao nepravovremeni.

Podnositelj zahtjeva je poslao brojna pisma raznim institucijama u Hrvatskoj, prigovarajući da u Hrvatskoj postoji široko rasprostranjena pedofilija, da postoji opća korupcija kao i prigovore na ponašanje sudbenih i zatvorskih vlasti.

B. Mjerodavno domaće pravo

Mjerodavne odredbe Zakona o izvršavanju kazne zatvora („Narodne novine“, br. 128/1999 i 190/2003) glase kako slijedi:

Sudska zaštita protiv postupka i odluke uprave kaznionice, odnosno zatvora

Članak 17.

"(1) Protiv postupka i odluke kojom se zatvorenik nezakonito prikraćuje ili ograničava u nekom pravu iz ovoga Zakona zatvorenik može podnijeti zahtjev za sudsku zaštitu.

(2) O zahtjevu za sudsku zaštitu odlučuje sudac izvršenja.

Članak 42.

(1) Sudac izvršenja štiti prava zatvorenika, nadzire zakonitost u postupku izvršavanja kazne zatvora, te osigurava ravnopravnost i jednakost zatvorenika pred zakonom.

(2) Sudac izvršenja poduzima radnje i odlučuje o:

...

2) sudskoj zaštiti prava odlučivanjem o žalbi protiv odluke upravitelja u slučajevima predviđenim ovim Zakonom;

...”

POSTUPAK PRED SUCEM IZVRŠENJA

Članak 44.

„(1) Postupak pred sucem izvršenja u prvom stupnju pokreće se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, a u drugom stupnju povodom žalbe.

(2) Sudac izvršenja postupa na način kojim se, prema temeljnim načelima, jamči djelotvorna zaštita zatvorenikovih prava i interesa. ... Tijekom postupka sudac izvršenja će omogućiti strankama da se očituju o činjenicama i o navodima suprotne stranke, te da predlože utvrđivanje novih činjenica i pribavljanje novih dokaza.

(3) Stranke u postupku jesu: zatvorenik i kaznionica, odnosno zatvor.

(4) Tijekom postupka zatvorenik ima pravo na stručnu pravnu pomoć opunomoćenika po svojem izboru iz reda odvjetnika. Tu pomoć ne može pružiti osoba koja prema općim propisima ne može biti branitelj u kaznenom postupku. Ako zatvorenik u roku od dvadeset četiri sata ne osigura nazočnost opunomoćenika, postupak će se voditi bez njega.

5) Zatvoreniku se na njegov zahtjev može postaviti opunomoćenika ako prema svojem imovnom stanju nije u mogućnosti podmiriti troškove zastupanja, a nije u mogućnosti sam zastupati svoje interese.

(6) Sudac izvršenja u postupku može pregledati sve službene dokumente koji se odnose na zatvorenika, posjetiti prostorije kaznionice, odnosno zatvora, te činjenice utvrđivati i na drugi način.

(7) Sudac izvršenja može održati ročište u odgovarajućim prostorijama kaznionice ili zatvora.“

POSTUPAK PO ŽALBI PROTIV ODLUKE UPRAVITELJA

Članak 45.

„Zatvorenik može podnijeti žalbu sucu izvršenja protiv odluke upravitelja u roku od osam dana ...“.

ŽALBA NA ODLUKU SUCA IZVRŠENJA

Članak 46.

„(1) Protiv rješenja suca izvršenja u prvom stupnju stranke, opunomoćenik osuđenika, odnosno zatvorenika, te osobe navedene u članku 380. stavku 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku mogu izjaviti žalbu ...

(2) Žalba se podnosi sucu izvršenja, koji će je bez odgode dostaviti sudskom vijeću županijskog suda. Sudsko će vijeće o žalbi odlučiti u roku od osam dana ...“

PRIGOVORI

Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 3. Konvencije općim uvjetima u kojima je zatvoren.

Podnositelj zahtjeva također prigovara na temelju članka 8. Konvencije da su zatvorske vlasti izvršile nadzor nad njegovim brojnim pismima, i privatnim i onim naslovljenim na razne državne ustanove i Sud, te da se od njega često tražilo da svoja pisma, uključujući i ona naslovljena na Sud, preda vlastima otvorena. Podnositelj zahtjeva također prigovara da mu je bilo uskraćeno pravo na privatne bračne posjete kao i pravo na korištenje prijenosnog računala i pisača.

Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 10. Konvencije da mu nisu osigurane nikakve novine.

Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 1. Protokola broj 1 da mu nije omogućeno da podiže mirovinu koja je bila uplaćivana na njegov bankovni račun.

Nadalje prigovara na temelju članka 6. Konvencije da ne postoje nikakvi mjerodavni postupci u kojima bi se mogli rješavati njegovi razni prigovori, kao što su uvjeti u kojima je zatvoren, otvaranje njegove prijepiske, nepostojanje pojedinačnog programa, odbijanje dozvole za privatne bračne posjete i korištenje prijenosnog računala i pisača, te prigovara činjenici da nije mogao podizati svoju mirovinu sa svog bankovnog računa.

Na kraju, podnositelj zahtjeva prigovara da u raznim državnim ustanovama postoji korupcija.

PRAVO

Poštivanje pravila o šestomjesečnom roku

Sud bilježi da je pritvor podnositelja zahtjeva u Zatvoru u Osijeku završio dana 30. svibnja 2007. godine kad je bio poslan u Zatvor u Zagrebu. Tako je rok od šest mjeseci u odnosu na uvjete pritvora podnositelja zahtjeva u tom razdoblju počeo teći dana 31. svibnja 2007. godine. Glede boravka podnositelja zahtjeva u Zatvoru u Zagrebu, Sud bilježi da je on završio dana 28. lipnja 2007. godine te je stoga rok od šest mjeseci počeo teći dana 29. lipnja 2007. godine.

Međutim, podnositelj zahtjeva je svoj zahtjev podnio Sudu dana 14. kolovoza 2008. godine, više od šest mjeseci kasnije.

Slijedi da je dio zahtjeva koji se tiče svih prigovora na boravak podnositelja zahtjeva u Zatvoru u Osijeku između 9. veljače 2005. godine i 30. svibnja 2007. godine i u Zatvoru u Zagrebu između 30. svibnja i 28.

lipnja 2007. godine, podnesen izvan roka i da ga treba odbiti u skladu sa člankom 35. stavcima 1. i 4. Konvencije.

Glede iscrpljenja domaćih pravnih sredstava

Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 3. Konvencije općim uvjetima u kojima je bio zatvoren u raznim zatvorima.

Podnositelj zahtjeva nadalje prigovara na temelju članka 8. Konvencije da mu je povrijeđeno pravo na poštovanje njegovog dopisivanja i da je bio lišen i privatnih bračnih posjeta i prava na korištenje osobnog računala.

Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 10. Konvencije i na temelju članka 1. Protokola br. 1 da zatvorenicima nisu bile osigurane nikakve novine i da nije mogao podizati svoju mirovinu, koja mu je bila uplaćivana na njegov bankovni račun.

Mjerodavne odredbe glase kako slijedi:

Članak 3.

"Nitko se ne smije podvrgnuti mučenju ni nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kazni. "

Članak 8.

"1. Svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja.

2. Javna vlast se neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih. "

Članak 10.

"1. Svatko ima pravo na slobodu izražavanja. To pravo obuhvaća slobodu mišljenja i slobodu primanja i širenja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Ovaj članak ne sprječava države da podvrgnu režimu dozvola ustanove koje obavljaju djelatnosti radija ili televizije te kinematografsku djelatnost.

2. Kako ostvarivanje tih sloboda obuhvaća dužnosti i odgovornosti, ono može biti podvrgnuto formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom, koji su u demokratskom društvu nužni radi interesa državne sigurnosti, teritorijalne cjelovitosti ili javnog reda i mira, radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala, radi zaštite ugleda ili prava drugih, radi sprječavanja odavanja povjerljivih informacija ili radi očuvanja autoriteta i nepristranosti sudbene vlasti."

Članak 1. Protokola br. 1.

„Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnima da bi uredila upotrebu vlasništva u skladu s općim interesom ili za osiguranje plaćanja poreza ili drugih doprinosa ili kazni.“

1. Tvrđenje stranaka

Vlada tvrdi da podnositelj zahtjeva nije, u vezi sa svojim prigovorima koji se tiču raznih vidova uvjeta u kojima je bio zatvoren i njegovih prava kao zatvorenika, iskoristio sva dostupna domaća pravna sredstva. Nije uputio detaljne i sveobuhvatne prigovore mjerodavnim vlastima, kao što su sudac izvršenja i Ustavni sud. Također tvrde da nije podnio zahtjev za naknadu štete protiv države pred građanskim sudovima.

Podnositelj zahtjeva tvrdi da je iscrpio sva dostupna pravna sredstva.

2. Ocjena Suda

(a) Opća načela

Sud ponavlja da je sustav zaštite ljudskih prava uspostavljen Konvencijom supsidijaran nacionalnim sustavima koji čuvaju ljudska prava. Konvencija ne postavlja državama članicama niti jedan zadani način na koji bi u svojem unutarnjem pravu trebale osigurati djelotvornu provedbu Konvencije. Izbor najprikladnijeg sredstva da se to postigne je u načelu stvar za domaću vlast, koje su u stalnom kontaktu s mjerodavnim tijelima svojih zemalja i u boljem su položaju ocijeniti mogućnosti i resurse koje im daju njihovi domaći pravni sustavi (vidi *Swedish Engine Drivers' Union protiv Švedske* od 6. veljače 1976., stavak 50, Serija A br. 20; *Chapman protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [GC], br. 27238/95, stavak 91, ECHR 2001-I; i *Sisojeva and Others protiv Latvije* [GC], br. 60654/00, stavak 90, ECHR 2007-II).

Glede iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava, Sud ponavlja kako prema članku 35. stavku 1. Konvencije može neku stvar rješavati tek nakon što su iscrpljena sva domaća pravna sredstva. Svrha članka 35. je dati svim državama ugovornicama priliku da spriječe ili isprave povrede navedene protiv njih prije nego što ti navodi budu dostavljeni Sudu (vidi, na primjer, presude u predmetima *Hentrich protiv Francuske* od 22. rujna 1994., Serija A br. 296-A, stavak 33. i *Remli protiv Francuske* od 23. travnja 1996., Reports 1996-II, stavak 33.). Tako prigovor podnesen Sudu treba prvo biti podnesen ogovarajućim nacionalnim sudovima, barem u biti, u skladu s formalnim zahtjevima domaćega prava i u propisanim rokovima. Drugačije stajalište značilo bi udvostručivanje domaćega procesa i postupka pred Sudom, što bi se teško moglo smatrati spojivim sa supsidijarnim značajem Konvencije (vidi predmet *Gavril Yosifov protiv Bugarske*, br. 74012/01, stavak 42., od 6. studenog 2008.). Ipak, obveza iscrpiti domaća pravna sredstva zahtijeva samo da podnositelj zahtjeva redovno upotrijebi pravna

sredstva koja su djelotvorna, dostatna i na raspolaganju u odnosu na njegove pritužbe na temelju Konvencije (vidi predmete *Balogh protiv Mađarske*, br. 47940/99, stavak 30., od 20. srpnja 2004. i *John Sammut and Visa Investments Limited protiv Malte* (odl.), br. 27023/03, od 28. lipnja 2005.).

(b) Primjena ovih načela na ovaj predmet

Glede pravnih lijekova dostupnih na temelju Zakona o izvršenju kazne zatvora u vezi s uvjetima boravka u pritvoru u Hrvatskoj i drugih prava osoba u pritvoru, Sud primjećuje da je člankom 5., stavkom 2. toga Zakona propisano da se pritužbe podnose usmeno ili u pisanom obliku upravitelju zatvora, sucu izvršenja ili ravnatelju Uprave za zatvorski sustav Ministarstva pravosuđa.

Međutim, samo pritužba nadležnom sucu izvršenja povlači za sobom sudsku zaštitu te omogućava daljnju žalbu izvanraspravnom vijeću nadležnog županijskog suda kao i ustavnu tužbu.

Kako bi poštovali načelo supsidijarnosti, podnositelji zahtjeva moraju, prije nego podnesu svoje zahtjeve Sudu, prvo dati hrvatskom Ustavnom sudu, kao najvišem sudu u Hrvatskoj, priliku da ispravi njihovu situaciju i riješi pitanja koja žele podastrijeti Sudu.

(i) Prigovori na temelju članka 3. Konvencije

Sud primjećuje da podnositelj zahtjeva nije niti jednom nadležnom sucu podnio detaljne i konkretne prigovore glede materijalnih uvjeta u kojima je bio zatvoren, u odnosu na razdoblje u kojem je bio zatvoren do 5. lipnja 2009. godine, kad je po drugi puta prebačen u KL.

Glede uvjeta u kojima je podnositelj zahtjeva bio zatvoren u KL-u nakon 5. lipnja 2009. godine on je u svojim podnescima od 14. kolovoza 2009. godine upućenim istražnom sucu Županijskog suda u Varaždinu prigovorio uvjetima u kojima je zatvoren. Podrobno je opisao svoju ćeliju i naveo da je bio u samici. Taj se prigovor smatrao žalbom na odluku upravitelja KL-a od 23. lipnja 2009. godine te je utvrđeno da je nedopušten kao podnesen izvan roka, dana 28. listopada 2009. godine.

Podnositelj zahtjeva nije podnio ustavnu tužbu protiv odluke od 28. listopada 2009. godine.

(ii) Prigovori na temelju članka 8. Konvencije

(a) Dopisivanje podnositelja zahtjeva

Sud primjećuje da podnositelj zahtjeva nije podnio ustavnu tužbu u odnosu na odluke koje se tiču njegovog dopisivanja, a koje su donijeli sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu 4. prosinca 2007. godine i 23. listopada 2008. godine i sudac izvršenja Županijskog suda u Šibeniku 27. ožujka 2008. godine.

U odnosu na odluke upravitelja KL-a od 3., 17. i 18. kolovoza i 4. rujna 2009. godine kojima je on spriječio podnositelja zahtjeva da pošalje pisma V.V.-u, M.-u i J.K.-u, podnositelj zahtjeva nije uložio žalbu sucu izvršenja.

(β) Odbijanje dozvole za privatne bračne posjete tijekom vremena kada je podnositelj zahtjeva bio zatvorenik u Zatvoru u Šibeniku

Podnositelj zahtjeva prigovara da mu je ravnatelj Uprave za zatvorski sustav odobrio bračne posjete, ali da mu je osoblje Zatvora u Šibeniku zaniijekalo to pravo.

Međutim, podnositelj zahtjeva nije Sudu dostavio dokaz da je prigovorio sucu izvršenja Županijskog suda u Šibeniku zbog odbijanja dozvole za privatne bračne posjete tijekom njegovog boravka kao zatvorenika u Zatvoru u Šibeniku.

(γ) Lišenje prava na korištenje osobnog računala

Sud primjećuje da podnositelj zahtjeva nije podnio ustavnu tužbu protiv odluke suca izvršenja Županijskog suda u Varaždinu od 4. studenog 2008. godine.

(iii) Prigovori na temelju članka 10. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1.

Sud primjećuje da podnositelj zahtjeva nije uložio jasne i razumljive prigovore sucu izvršenja koji bi se odnosili na navode u odnosu na članak 10. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1.

Slijedi da je podnositelj zahtjeva propustio pravilno iscrpiti dostupna domaća pravna sredstva u odnosu na sve naprijed navedene prigovore. Tako protivno načelu supsidijarnosti nije dao priliku nacionalnim vlastima da isprave situaciju kojoj prigovara pred Sudom.

Slijedi da ovaj dio zahtjeva treba odbiti na temelju članka 35. stavaka 1. i 4. Konvencije, zbog neiscrpljenja domaćih pravnih sredstava.

Glede pitanja jesu li prigovori osnovani

1. Prigovori na temelju članka 6, stavka 1. Konvencije

Podnositelj zahtjeva prigovara da ne postoje nikakvi mjerodavni postupci u kojima bi se mogli rješavati njegovi razni prigovori. Pozvao se na članak 6. Konvencije čiji mjerodavni dio glasi kako slijedi:

"Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ... svatko ima pravo da sud pravično ... ispita njegov slučaj ..."

Pretpostavljajući primjenjivost članka 6. Konvencije, Sud primjećuje da je podnositelj zahtjeva mogao u odnosu na bilo koji prigovor koji je imao

glede bilo kojeg vida uvjeta u kojima je bio zatvoren, uložiti prigovor nadležnom sucu izvršenja. Protiv odluke suca izvršenja dozvoljena je žalba izvanraspravnog vijeću nadležnog županijskog suda, a protiv odluke izvanraspravnog vijeća podnositelj zahtjeva mogao je podnijeti ustavnu tužbu.

Glede bilo koje odluke koju donesu zatvorske vlasti, podnositelj zahtjeva može uložiti žalbu nadležnom sucu izvršenja. Iako nije dopuštena nikakva daljnja žalba protiv odluke suca izvršenja kad on ili ona postupaju u žalbenom svojstvu, podnositelj zahtjeva mogao je ipak podnijeti ustavnu tužbu.

S obzirom na ovakvu pozadinu, Sud smatra da u Hrvatskoj postoje odgovarajući postupci u kojima se mogu rješavati sva otvorena pitanja koja je postavio podnositelj zahtjeva. Međutim, činjenica da on nije pravilno iskoristio sve ove postupke ne može predstavljati povredu članka 6. Konvencije.

2. Prigovori koji se odnose na dopisivanje podnositelja zahtjeva

Sud primjećuje da je upravitelj KL-a svojom odlukom od 11. siječnja 2008. godine spriječio podnositelja zahtjeva da pošalje pisma pjevaču T.C.-u, a svojim je daljnjim odlukama od 23. srpnja i 24. kolovoza 2009. godine spriječio podnositelja zahtjeva da pošalje svoja pisma V.-u, A.L.-u i M.B.-u. Podnositelj zahtjeva je uložio žalbe.

Sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu ukinuo je sve pobijane odluke dana 18. veljače 2008. godine i 31. kolovoza 2009. godine. Stoga podnositelj zahtjeva više nije žrtva glede bilo kojih mogućih prigovora koji se odnose na te odluke.

Sud nadalje primjećuje da je podnositelj zahtjeva u svom prigovoru sucu izvršenja Županijskog suda u Varaždinu od 18. prosinca 2007. godine prigovorio da mora sudskim vlastima predati svoja pisma naslovljena Sudu otvorena. Sudac je odgovorio pismom od 9. siječnja 2008. godine u kojemu je objasnio da je nenadzirano dopisivanje dozvoljeno s međunarodnim organizacijama za zaštitu ljudskih prava čijih je Hrvatska članica.

Podnositelj zahtjeva nije dostavio nikakve konkretne prigovore koji se tiču njegovog dopisivanja sa Sudom nakon pisma suca izvršenja te stoga nije dovoljno potkrijepio svoje prigovore.

3. Prigovori o općoj korupciji

Na kraju, podnositelj zahtjeva prigovara da u raznim državnim ustanovama postoji korupcija.

Međutim, u svjetlu svih materijala koje posjeduje, te u mjeri u kojoj su stvari koja su predmet prigovora u njegovoj nadležnosti, Sud smatra da ne upućuju na postojanje bilo kakve povrede prava i sloboda postavljenih u Konvenciji ili njenim Protokolima.

Slijedi da su svi naprijed navedeni prigovori očigledno neosnovani i da ih treba odbiti na temelju članka 35. stavaka 3. i 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Utvrdjuje da je zahtjev nedopušten.

Søren Nielsen
tajnik

Anatoly Kovler
predsjednik